

﴿١١١﴾ سُورَةُ تَبَّتْ **TEBBET SÛRESİ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bu sûre-i celile Mekke'de nâzil olmuştur. 5 âyet, 23 kelime, 77 harften ibarettir.

Tebbet; "Kurusun!" mânâsına bedduâdır. Ebû Leheb hakkında nâzil olmuştur. Zira o eziyet etmek kasdıyla Rasûlûllah'ın yoluna gizlice diken koymuş, bu işte kendisine karısı da yardım etmişti.

1- تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ

Helâk oldu Ebû Lehebin elleri. tekittir. Ebû Leheb'in elleri kurusun, (yok olsun) zaten yok oldu ya!

2- مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

Mal-ı evlâdı ne de kazandıkları onu kurtaramadı.

3- سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

O alevli bir ateşe girecektir,

4- وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ

Karısı da odun hamalı olarak,

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ-5

Boynunda hurma liflerinden bir ip olacaktır. İnkâr edenlerin boyunlarına (ateşten) halkalar koyduk gibi. (Pranga) ve benzeri ifâdelerle küçümseme mevkiinde boyun zikredilmektedir.

Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem'e "Pek yakında akrabalarını inzar et" âyet-i kerimesi nâzil olunca en yakın akrabasını topladı. "Âllâh bana en yakın akrabâmı inzâr etmemi emretti. En yakınlarım da sizlersiniz. Lâ ilâhe illellâh demedikçe ben, size ne dünyadan bir hazz'a ve ne âhiretten bir nasibe mâlik değilim" buyurdu.

Fakat amcası Ebu Leheb kızdı. "Hay kuruyası, bizi bunun için mi çağırдың?" dedi ve Rasûl-û Ekrem'in hatırını kıracak sözler söyledi. Ve Aleyhisselât-ü Vesselâm; "Âllâh-û Teâlâ'ya imân ve emirlerine itâat ederek, nefislerinizi O'nun azabından kurtarın yoksa bana yakınlığınız bir fayda sağlamaz" buyurduğu zaman da. Deddiği çıkarsa "Ben, mal ve evlâdımı fedâ eder, söylediği azaptan kurtulurum" dedi.

İşte sûre-i celile, bunun üzerine nâzil oldu. Ebû Leheb'in karısı, Ebû Süfyan ibni Harb'in hemşiresi Ümmü Cemile de kocası gibi Rasûl-û Ekrem'e eliyle ve diliyle ezâ ederdi. Dikenler toplar, geceleyin Rasûl-û Ekrem'in geçeceği yollar üzerine saçardı.